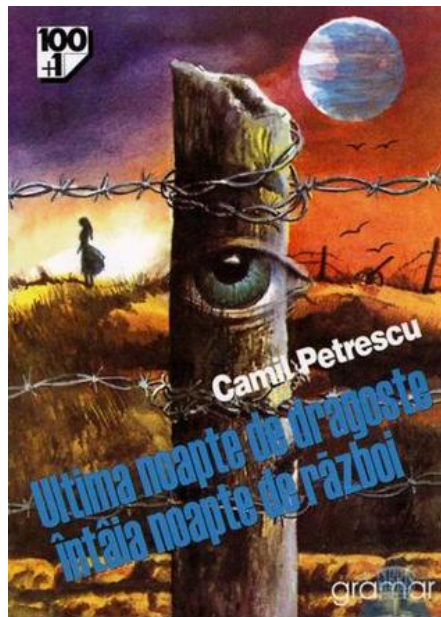

Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război

Camil Petrescu

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război

Camil Petrescu

Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război Camil Petrescu

"La apariție, în 1930, romanul lui Camil Petrescu, Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război, a surprins critica prin caracterul lui aparent neunitar. O poveste clasică de dragoste și un jurnal de război, greu de legat între ele. Persoana întâi a naratiunii nu pare suficientă pentru a fi citite împreună. Și mai era ceva, impresia, nu chiar ușor de formulat, că nici gelozia, nici războiul nu aveau înfățișarea cunoscută din alte romane ale vremii. Ceea ce critica n-avea cum să știe încă era că, sub ochii ei, se petrecea o reformă a romanului pe cât de profundă, pe atât de radicală, și că, în pofida inertei unui gen devenit foarte popular, romanul nu va mai fi niciodată același după Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război." - **Nicolae Manolescu**

Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război Details

Date : Published 2009 by Gramar (first published 1930)

ISBN :

Author : Camil Petrescu

Format : Paperback 288 pages

Genre : European Literature, Romanian Literature, Classics, Academic, School, Fiction, War

[Download Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război ...pdf](#)

[Read Online Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război ...pdf](#)

Download and Read Free Online Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război Camil Petrescu

From Reader Review Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război for online ebook

Mizo ? says

" ??? ????? ?? ????? ? ??? ????? ?? ????? " ? '????? ?????????' .

?? ????? ?? ?????? ?????? ?? ?????? ????? ?????????? ?? ?????? ? ????? ?? ????????? ????? -??? ?? ??????- .??? ???
?????? "?????" ?????? ?????????? ?????? ?????? . ?????? " ?????? " ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ??????????
?????? ? ?????????? ?? ?????????? ?? ?????????? ?????????? ?????????? (????? ?????????? ??????) ? ?????? ?????????? ?????????? ??????????
????????? ?????????? "????? ??????????" (??? ?????????) .????? ?? ?????? ?????????? ?????? .
??? ?? ??? ? ?????? ?? ?????????? ? ?? ?????? ?????? ?????????? ?????????? ??? "?????" ?????? ?????? ?? ??? ?????????? ? ??? ??????????
?????? ?????? ?????????? ..

????? ?????????? ?????????? ?????????? ??? ?????????? ?????? ?????????? .

1) ?????????? ?????????? ?????? ?? ??? ??? ?????? ?? ?????? ?????? ?????? .

????? "????? ??????????" ?????? ?? ?? ??? ?????????? ?? ?? ?????? ?????? ? ?????? ?? ?????? ?????? ?????? ?? ??? ?????????? ??????
?????? ? ?????? ? ?????? ?? ?????????? ?????? ?????????? ? ??? ?????? ?????? ?? ?????? ?? ?????????? ?? ?????????? ? ?????? ??????
?????? ?????????? ?????? ?????? ?? ?????? ...

2) ??????????

????????? ??? ?????? ? ?????? ?????? ??? ?????? ? ?? ?????? ? ??? ?? ?????? ?????? ? ?????????? ?????? ? ?????? ?????? ??????????
????????????? ?? ?????????????? ?????????? ?????? ?? ?????? ?????????? ??? ?????? ?? ?? ?????????? ?????????????? ? ?????? : ??????????
????????????? ?????? ?????????? ?????????????? ? ?????????? ?????? ?????????? ?????????????? ?????? ...

3) ??????

????? ?????????? ??? ?????????? ?????? ? ?? ?? ?????????? ?? ?????? ?? ?????? ?? ??? ??? .

????? ?????? ?????? ? ?? ??? ?????? ? ?? ?????? ? ?????? ?????? ? ??????????

????? ?????? ?????? ?????? ? ?????? ?????????????? ??? ?????? ?? ?????? ?????????????? ?? ?????? ?? ? ??? ?????????? ??? ?? ?????? ?
????? ??? ?? ?????????? ?? ?????? ?????????????? ?????? ??? ? ?????? ??? ?????? ...

T A M A R A says

just don't.

Mina Soare says

Oh, how I dislike thee, oh, misogynistic pig-minded not-suicidal snob protagonist and your temporary schizophrenic tendencies. I would dislike all the other characters if the teacher hadn't bothered to point out that nothing is believable since it's seen through the protagonist's subjective narrative.

Alex Coman says

„*Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*”, de Camil Petrescu

ROMÂN?:

O alt? lectur? obligatorie pentru liceu. Interesant? atât prin tr?irile intense ale lui ?tefan Gheorghidiu fa?? de aventura nevestei sale, cât ?i prin detaliile militare despre frontul românesc în timpul Primului R?zboi Mondial, cartea m-a surprins cu fiecare capitol parcurs.

Am profitat de oportunitatea de a face, în timpul lecturii, o paralel? între romanul obiectiv (vezi „Ion”), al lui Rebreanu ?i cel subiectiv, al lui Petrescu. Cea de-a doua se concentreaz? pe profilul psihologic ?i modul de gândire al protagonistului, spre diferen?? de prima, unde accentul cade pe desf??urarea ac?iunii ?i involu?ia personajelor datorit? acestora. Mergând pe drumul vie?ii sublocotenentului, în contrast cu povestea ??ranului s?rac care î?i f?ure?te destinul de unul singur, am descoperit c? realitatea este mai crud? decât pare ?i c? nu totul în via?? este sub controlul nostru.

În ciuda faptului c? abunden?a detaliilor, cauzat? de caracterul subiectiv al romanului, a reprezentat un impediment pentru mine, am reu?it s? închei lectura în momentul potrivit. De?i am citit cartea pentru a m? preg?ti pentru test, m? bucur c? am cunoscut stilul lui Camil Petrescu, extinzându-mi astfel cuno?tin?ele generale ?i petrecându-mi timpul liber într-un mod relativ plăcut.

ENGLISH:

Another mandatory volume for Romanian students. ?tefan Gheorghidiu's intense feelings towards his wife and her affair, as well as the military details about the Romanian Army during 1916 World War I are what makes this book interesting, as well as surprising, with each chapter.

While reading, I took advantage of the opportunity of comparing an objective narrative (see Rebreanu's „Ion”) and a subjective one, Petrescu's. The latter's focus is the psychological profile and the thoughts of the protagonist, where as the first centralizes the main action and consequences brought by it. Going down the sub-lieutenant's road, which contrasts that of the poor peasant who makes his own destiny, I discovered that the real world is cruel and that we cannot actually control every single aspect of our lives.

Despite the fact that the abundance of detail in the book was an obstacle for me, I managed to finish it at the perfect time. Even though I read this for another test, I'm glad "to have met" Camil Petrescu and to have spent my free time reading his book.

- Alex

Ramonel says

There is nothing I liked about the book. Infact I think I could write down a list of the most annoying elements of it: the main caracter which is a frustrated-obsessed-with-his-wife-arrogant-psycho-babble-sh*t-unadapted loner, his superficial wife, the boring NON-action and the list could go on. Not going to read this again in my etire life, unless someone gave me 1 mil \$. Waste of time and energy.

teavious says

No joy in school books.

Nicoleta says

Imaginati-va cum e sa stai 2 luni jumătate la o carte si sa nu reusesti sa citesti din ea decat 30 de pagini!! Asta mi s-a intamplat mie si m-a enervat teribil. CA mil Petrescu nu a fost si nu va fi vreodata un autor care sa ma intereseze sau sa-mi atraga atentia (mai ales dupa ce mi-a picat si labac!). Nu mi-a placut si nu am sa fac vreun efort sa reabilitez acest lucru.

Flocosix says

O altă carte tipică pentru programul școlar, scrisă de un snob intelectual. Eroul principal e un fel de chaotic-good relativ slab, emoțional hiper-sensibil și obsedat de soția sa. La început își câștigă simpatia prin faptele sale arogant-corecte și lipsă de majoritatea viciilor jalnice dezinute de restul personajelor, permanente autoafirmări și victorii asupra pers. negative, iar relația sa cu soția completează cartea cu momente intime și plăcute.

Dar, gradual, excesul de atenție pentru el, și transformarea celorlalți în idioți totali - plictisește, cartea devine, după cum sunt și personajele, o dramă mediocră despre doi îndrăgostiți, cu zbuciumurile eroului stupide și ridicole (descrise în mari detalii), în care nu-și mai pasă cu ce se va sfârși. Am lăsat cartea la jumătate, când totul devenise în întregime banal și repetitiv. Poate de aia autorul și a trecut de la dragoste la „prima noapte de război”, relația lor s-a consumat, dar n-am avut dorința de a mai trece prin 30 pagini de plictiseală pentru a ajunge la noul capitol.

Nata says

Acuma mi-am dat seama de ce nu mi-a plăcut romanul când l-am citit și analizat în liceu, de ce nu l-am înțeles, pentru că pe atunci mi se pareă Gheorghidiu un paranoic, inadapătat societății și foarte gelos pe soția lui și neavând motive întemeiate. Acum dacă a mai trecut ceva vreme, o să fiu un pic mai tolerant, pentru că termenul idealismului absolut în iubire îl înțeleg un pic altfel, deși, nu e clar decât din spusele celorlalți că Ella l-a înțeles cu Domnul G., Gheorghidiu până la urmă nu descoperă nimic din ceea ce i-ar confirma că soția lui are o aventură cu acel jurnalist priceput în a seduce femei. Orgolioși amândoi și nu prea expliciți, fiecare își trăiește drama lui: Ștefan: intelectual neînțeles și convins că iubirea absolută nu există; hiperlucid, al cărui spirit analitic, îl duce în ultimă instanță spre divorț; Ella avidă și lăcomă după bani și societate înaltă, se învârtă în mrejele unei vieți materiale: distracții nocturne, flirturi, aventuri de amor, etc.

Partea a doua cărții, cea despre război mi-a plăcut cel mai mult, poate și pentru că este mai obiectivă decât cea despre dragoste. În realitate, Petrescu nu era căsătorit și nici nu trăise o dramă în iubire atunci când a scris cartea. Războiul l-a făcut să înțeleagă că gelozia și atitudinea lui față de dragoste este o pornire copilărească, războiul reprezentând o catastrofă umană, analizând profund condiția individului în situații limită.

" Mă întorsesem din război cu un sentiment aproape metafizic al camaraderiei, solidarizat cu tot ce e suferință și dor de mai bine în lume. Destinul comun al liniilor de tranșee, egalitatea în fața morții preau

semnul unui destin legat cu toată omenirea, pentru tot restul vieții".

Carmen Movilă says

Prima dată citisem cartea în clasa a IX-a și am rămas cu o impresie teribilă despre soarta lui Ștefan Gheorghidiu care, obligat de circumstanțe, ajunge pe largul câmp al băștelilor. Ce tragic sfârșit... De data aceasta văd altfel contextul cărții. Văd un om fixist, frustrat, nematurizat, gelos, paranoic, condus de orgoliu, preocupat mai mult cu propria blamare și interpretarea faptelor în loc de evaluarea lor rațională. I'm sorry Petrescu, your Gheorghidiu is just not so smart afterall.

Amalia Danciu says

m-a impresionat mult mai mult decât mă așteptam, însă acțiunea nu a fost chiar pe gustul meu

Geo Marcovici says

Carte frumoasă, citită pe vremea liceului.

blushenka says

This isn't a review per se, I'm not going to review it who would I review it for, kids who have to read it for school, who manage to entirely misunderstand it, if they do succeed in finishing it, that is...? Least that's what I gathered from reading some of their reviews in which they rated it 1 star. My advice to them is to read more, books of different genres and from different periods, otherwise one fails to understand what one reads and ends up relating everything only to their small world. I'm being mild.... and only a tiny bit condescending :p

However, I want to point out that having read the synopsis to 'Parade's End' by Ford Madox Ford, it looked strikingly similar... guy goes to war, guy loses wife's love, war changes him and makes him see things differently. And the period when these two books were written is the same, too. Very interesting. Parade's End is on my to-read list, and I'm gonna compare the two when I'll have read it.

Andrei Tamaș says

Cât de idiot și lipsit de spirit emoțional am fost atunci când am citit pentru prima dată (acum mai bine de un an și jumătate) romanul. Vedeam atunci în Petrescu un om care e făcut mai degrabă pentru a scrie teatru, iar nu romane (probabil în formarea acestei impresii a contribuit și citirea romanului "Patul lui Procust", a cărui tehnică narativă -pe mine unul- mă dezgustă). Citesc, deci, din nou, "Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război". Mă gândeam că o să mărgă greu,

dat fiind c? aveam format? deja o impresie, dar spre pl?cuta mea surprindere, am terminat cartea în mai pu?in de 48 de ore, luând scurte pauze de mas? ?i de somn. Rar mi s-a întâmplat s? fumez în camera în concomiten?? cu cititul, iar romanul de fa?? a reprezentat o excep?ie...

Adev?ru' e c?... mi-a pl?cut pentru c? m-am reg?sit -acum!- în luciditatea filosofic? a lui Gheorghidiu! Abia acum am observat c? acest personaj cheie sufer? o drama l?untric? (eu, cum eram obi?nuit s? citesc romane clasice, eram orientat mai mult spre conflictul exterior ?i -poate!- din pricina asta n-am reu?it s? în?eleg prima dat? esen?a romanului), am observat c? are iluzia ruperii sale de realitatea imediat?, în schimb tocmai această iluzie îi genereaz? toate babiloniile.

Acum, "Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de r?zboi" a devenit un reper. Eram în piele lui! Tr?iam c?snicia aceea dr?gu?? cu Ela. ?i -da!- tot din orgoliu o iubeam! Da, a? fi f?cut o "scen?" când ea ar fi cugetat s? se implice în treburile b?ne?ti, cele care au stricat totul, dat fiind c? înainte tr?iau modest, dar în pace. Da, sângele meu ar fi avut s? fiarb? acolo, la Odobe?ti, când ea ar fi acordat o aten?ie deosebit? aceluia domn G. ?i -la fel!- nu a? fi considerat întâmpl?toare prezen?a lui la Câmpulung. Da... ?i mie-mi place s? cred c? m-am izolat de mediocritate ?i de lumea lipsit? de spirit moral ?i m-a? fi "botosit" când Ela ar fi f?cut asta. Am întâlnit acest conflict într-o serie larg? de romane moderne, adic? discrepan?a dintre aspira?iile (deci aspira?ii, iar nu tr?iri concrete, ci poate doar tr?iri interioare) b?rbatului ?i înclina?ia spre mondenitate a femeii.

Mi-a pl?cut -?i e demn? de studiat!- înrolarea voluntar? a lui Gheorghidiu pe front, fapt ce a survenit în urma suspiciunilor pe care le avea asupra Elei. Am mai întâlnit asta (de?i mult mai profund acolo) în "Doctor Jivago", în pielea lui Pa?a Antipov, devenit apoi generalul Strelnikov (am plâns! ?i mai mult decât spiritul poetic al lui Iuri Jivago -pentru care am o înclina?ie aparte- mi-a pl?cut trauma emo?ional? a lui Pa?a ?i consecin?ele sale).

?i... nu ?tiu câte influen?e proustiene are romanul. Am apucat în ultimul timp s? citesc primele dou? volume din "În c?utarea timpului pierdut" ?i -de?i, desigur, Petrescu se inspir? din Proust, preluând tehnic? memoriei afective- în cazul lui Proust nu exist? timp ?i spa?iu, ceea ce confer? caracterul melancolic al textului, pe când în romanul de fa?? sunt precizate. De asemenea, în cazul lui Proust nu exist? o înl?nuire a evenimentelor, ele izbucnind brusc, la gustarea madlenelor, spre exemplu, pe când în cazul lui Petrescu, înl?nuirea exist?. Un fapt care mi-a pl?cut foarte mult (?i care confer?, într-adev?r, o situa?e deasupra lui Proust) este situarea primului capitol, "La Piatra Craiului, în munte", posterior (la nivel temporal) urm?toarelor capitole, ceea ce declan?eaz? memoria involuntar? a naratorului personaj.

"E?ti de o sensibilitate imposibil?!" îi spunea Ela, la Odobe?ti, ea metamorfozându-se deja (din pricina poten?ialei infidelit??i) într-o fiin?? superficial? (fapt la care -pe bun? dreptate!- a contribuit ?tefan, prin puternicele sale presupozii?i interioare care, într-un moment de cump?na, îl puteau împinge la crim?).

Mi-a pl?cut mult ?i finalul, care las? loc interpret?rilor, îns? cel mai mult mi-a pl?cut ELIBERAREA, acel "tot trecutul"...

La nivelul p?r?ii a dou?, care trateaz? exclusiv r?zboiul, Petrescu se situeaz? printre marii scriitori moderni, condamnând ororile r?zboiului ?i imoralitatea lui, la fel cum o face ?i Hemingway -într-un mod mai roman?at îns?- în "Adio, arme!"...

Presupozi?ie vag?, incert?, dar plin? de sensibilitate, prin care Petrescu "tr?deaz?" cititorului marea s? iubire pentru Ela: *"Fiecare credem c? femeia care ne iube?te are, p?strate pentru noi, anumite gesturi de mângâiere ?i frumuse?e, gesturi c?rora noi le d?m un anume în?eles ?i nu e o suferin?? crâncen? s? vedem c? le are ?i pentru altul."*

"Dac? vrei s? cuno?ti lini?tit frumuse?ea unei femei, trebuie neap?rat s? o faci s? sufere; numai suferin?a o înfrumuse?eaz?, a?a cum numai când simt umbra mor?ii cânta sublim lebedele."

Andrei Tama?,
10 ianuarie 2016

Cristina Boncea says

Am vrut s? descop?r pe cont propriu con?inutul acestui roman, despre care ?tiam doar din discu?iile din clasa a X-a ?i a XI-a, c?nd l-am studiat la ?coal?. Acolo ni s-a spus c? ?tefan Gheorghidiu este tipul geniului neîn?eles de societate, c? tot ce face este datorat orgoliului ?i c? e foarte gelos în rela?ia sa cu Ela. În introducerea c?r?ii, Nicolae Manolescu parc?, ne întreba pe noi, cititorii, dac? Ela l-a în?elat cu adev?rat sau nu... O s? v? dezv?lui p?rerea mea la final.

Romanul este împ?r?it în dou? p?r?i, de unde ?i titlul acestuia. Prima parte este dedicat? rela?iei lui ?tefan cu Ela ?i via?a lui personal?, dinaintea r?zboiului. A doua parte este un fel de jurnal din 1916, romanul încheindu-se cu revenirea lui ?tefan în capital?, fiind într-o permisie ?i urmând deci s? se întoarc? pe front. Amândoi erau studen?i (el la filosofie, ea la litere) iar ?tefan ne dest?inuie (apropo, perspectiva este deci subiectiv?) c? motivul pentru care a ales-o pe ea ca obiect al afec?iunii sale este dedicarea cu care l-a înconjurat, el fiind m?gulit c? "o fat? a?a de frumoas? ca ea se uita la un tip ca el". La început, ei s-au logodit ?i erau s?raci. Intriga este cel mai probabil marcat? de mo?tenirea pe care ?tefan o prime?te de la unchiul s?u bogat, un motiv de ceart? în familie. La început, ?tefan lucreaz? împreun? cu cel?lalt unchi al s?u la diferite afaceri, renun?ând în scurt timp la ele pentru a se bucura al?turi de Ela de via?a monden? din Bucure?ti. Un alt moment important este celebra excursie de la Odobe?ti, unde Ela îl cunoa?te pe domnul G., un dansator despre care ulterior afl?m c? ?i tr?ie?te via?a p?c?lindu-i pe al?ii, dar el ?i ?tefan nu au niciodat? o leg?tur? prea direct?. În timpul acelei excursii, ?tefan este ros de gelozie privindu-i pe cei doi. Ajungând înapoi în capital?, el este convins c? Ela l-a în?elat a?a c? apeleaz? la o prostituat? pentru a-?i "calma nervii". Un ultim episod important din prima parte este plecarea Elei la Câmpulung, dup? desp?r?irea lor temporar?. Ajuns acolo, el descoper? c? domnul G. este de asemenea prezent în ora? iar conflictul dintre ei se reaprinde. Fiindc? ?tefan este foarte orgolios, nici Ela nu renun?? cu totul la demnitatea ei de femeie greu de cucerit, a?a c? atunci c?nd se întâlnesc pe strad?, dup? desp?r?irea lor ini?ial?, conversa?iile dintre cei doi sunt pline de remarci ironice, care denot? o oarecare frustrare interioar?. ?tefan intr? în depresie ?i începe s? o urm?reasc?, verificând mereu toate locurile pe care ea le frecventa, îns? f?r? s? înceap? o conversa?ie. Se prezenta al?turi de alte femei pentru a-i vedea reac?ia, ne?tiind ce s? cread?, dac? Ela îl iubea cu adev?rat sau nu, dac? st?tea cu el doar pentru bani.

E de men?ionat întregul proces de gândire ce are loc în mintea lui ?tefan, faptul c? nu e niciodat? sigur dac? Ela l-a în?elat sau nu, analiza lui detaliat?, alimentat? atât de dragostea cât ?i de obsesia sa pentru Ela... sau mai degrab?, obsesia fidelit??ii ei. ?tefan caut? vina atât în interiorul cât ?i în exteriorul s?u, pe c?nd Ela pare foarte non?alant? ?i spune c? nu în?elege nimic din comportamentul s?u. Ela e un personaj care se adapteaz? u?or situa?iei, care aspir? la via?a monden? c?ruia lui ?tefan i se pare superficial? ?i îi displace. Aici apare discrepan?a dintre ei, care duce la certuri ?i în final, la desp?r?ire.

În a doua parte, ?tefan este pe front, luptând în diverse b?t?lii al?turi de camarazii s?i. În timpul b?t?liilor, el mereu încearc? s? în?eleag? ideea r?zboiului, comparând propriile sale tr?iri cu experien?ele altor solda?i care au luptat pe front. ?tefan explic? r?zboiul ca fiind situa?ia în care po?i cunoa?te cu adev?rat un om, ?i vede camarazii ca pe proprii fra?i ?i uit? complet de via?a sa de acas?. De asemenea, el este mereu negativist ?i oarecum paranoic, considerând fiecare b?t?lie ca pe ultima, sim?indu-se aproape de moarte. Solda?ii tr?iesc în condi?ii groaznice, trecând de la o b?t?lie la alta, alungând du?manii (mai întâi pe unguri, apoi pe nem?i) ?i cucerind noi teritorii. E de men?ionat faptul c? ?tefan fuge la Câmpulung pentru a se întâlni cu Ela dup? ce acesta deja plecase s? lupte pe front, iar acolo criza sa de gelozie atinge cote maxime ?i pl?nuie?te s?-i ucid? pe amândoi. Dubiile sale apar din nou dup? ce este informat c? domnul G. este doar un jurnalist venit acolo cu treburi.

În final, Ștefan este rănit și își pierde un deget de la mâna stângă. Se întoarce acasă la București iar după zilele de spitalizare se întoarce la Ela. Acolo găsește un bilet în care este informat că nevasta sa îl înțeal în continuare cu Grigoriade însuși, după experiența războiului, Ștefan îi propune succint să se despartă și îi oferă din toate toate averile sale, specificând că vrea să se elibereze de întreg trecutul său.

Romanul vorbește despre cele două teme, iubirea și războiul. Cel mai interesant lucru este evoluția lui Ștefan, care înțelege că există lucruri mai mari decât gelozia sa - cum după întoarcerea de pe front, fidelitatea sau infidelitatea Elei nici nu mai contează; Ștefan este schimbat, traumatizat de experiența luptelor din cadrul primului război mondial și reușește într-un final să înțeleagă o problemă filosofică legată poate de transcendența umană. El realizează că viața lui personală și viața lui de pe front sunt două lucruri complet opuse... datorită faptului că nu poate fi în două locuri în același timp, el înțelege perspectiva oamenilor din afară, a cetățenilor români care aflau detalii despre bătălii doar din ziare. Ștefan este măcinat deseori de această întrebare în timpul bătăliilor - dacă cei de acasă știu ce se întâmplă cu el, însuși aflându-se pe patul de spital, lucrurile îi sunt clare. Dacă între el și Ela există o discrepanță înainte, creată de niște simple principii de viață, după experiența războiului, Ștefan e convins că Ela nu ar putea niciodată înțelege schimbarea prin care a trecut el. Ea, care nu înțelegea rostul filosofiei sau altor materii intelectuale (deși urma cursul de matematică alături de Ștefan doar pentru a-i fii pe plac) rămâne doar o existență pală în comparație cu lucrurile pe care le-a învățat Ștefan despre sine și despre lume.

În final, opinia mea este că Ela l-a înțeles pe Ștefan pentru că domnul G. era exact tipul de bărbat pe care ea și-l dorea, fiind opusul caracterului intelectual al soțului său. Sunt convins că la început Ela s-a îndrăgostit cu adevărat de Ștefan, însuși pe parcurs a realizat că nu-l poate înțelege. Din nou, asta e strict opinia mea și nici ieri în carte nu scrie asta ceva. Sper ca acest rezumat să vă fie util pentru bac și să preluăm din el lucrurile importante. Mai sunt câteva chestii de menționat dar pe acelea cu siguranță le găsiți pe internet - eu nu le-am specificat fiindcă nu sunt un interpretator așa de bun și nici critic literar.
